

Královna všech rán

Argema

Královna všech rán
trávou prochází
jak podzimní sen
se mi zdáš
listím barevným
svůj dům otvírám
je plnej prázdnejch míst
ptá se na tě v myšlenkách
anděl kamenný
anděl kamenný
lesk mých ostrých psů
co chrání klid všech dní
je důkazem že nejsem sám
když scházíš nocím mým
jsi hostem vítaným
co vnáší klid a mír
s tebou cítím poznávám
jak svět se promění

Jsi slunce umíš hřát
já led co musí tát
buď deštěm z oblaků
co stéká do mých snů

Mám ty chvíle rád
než jiný bezcenný
zůstat s tebou napořád
jsi mým snem vysněným
oči otvírám a hvězdy vzdálený
jsou dál než sám si připadám
když ztrácíš se jak dým
někdy bez tebe
jsem prázdňným ránem
toužím po tvém slunci
zhasne ti pak ámen
v očích všech se stáváš
smaragdovým chrámem
mě trápí však
že vím že nejsem jediným
co chce být jen tvým

Jsi slunce umíš hřát
já led co musí tát
buď deštěm z oblaků
co stéká do mých snů